

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/701/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112218727
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112218727.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: H. U., F.. XX.XX.XXXX, T. R. P., L. Q. X, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou C. C., W. Z. J. P. O., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 410,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 13C/120/2013-108 z 11.04.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania vo výške 24,59 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 78,63 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,90 eur od 06.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 21,03 eur od 06.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,04 eur od 06.10.2009 do zaplatenia a zo sumy 1,66 eur od 06.05.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vo vzťahu navrhovateľa a odporcu účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 55,81 eur, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že navrhovateľ svojim návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 41,57 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,90 eur od 06.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 21,03 eur od 06.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,04 eur od 06.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 1,66 eur od 06.11.2009 do zaplatenia a zo sumy 331,94 eur od 06.05.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Návrh odôvodňoval tým, že odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu č. XXXXXXXX s tým, že za dodané služby odporca riadne a včas neuhradil ceny, a preto mu navrhovateľ vystavil faktúry celkovo v sume 410,57 eur, ktoré odporca právnemu predchodcovi navrhovateľa spoločnosť Slovak Telekom, a.s. v lehote ich splatnosti neuhradil.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol podľa ust. § 115a ods.1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), § 200ea ods.1 O.s.p. a po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil v zmysle § 4 ods.8

zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 43 ods.1, 2 cit. zákona, § 42 ods.1 písm. a/, ods.4 cit. zákona, § 544 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 517 ods.1, 2 OZ a dospel k záveru, že odporca si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uzavretej zmluvy o pripojení s právnym predchodcom navrhovateľa, ako i z jeho dodatku, zo všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ako aj vyplývajúce zo zák. 610/2003 Z.z. a nezaplatil za služby, ktoré mu poskytol právny predchodca navrhovateľa a ktoré mu fakturoval spolu vo výške 78,63 eur. Preto súd v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 78,63 eur s úrokom z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. V časti nároku navrhovateľa o zaplatenie 331,94 eur uplatňovaného voči odporcovi titulom dohodnutej zmluvnej pokuty súd prvého stupňa návrh zamietol, nakoľko mal za to, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná a ako neprijateľná už bolo judikovaná vo viacerých rozsudkoch okresných súdov citovaných vo vyjadrení vedľajšieho účastníka zo dňa 16.09.2013, s odkazom na ust. § 53 ods.1 prvá veta OZ, § 53 ods.5 OZ a § 53a ods.1 OZ.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods.2 O.s.p., pričom úspech odporcu bol v časti 80,85 % a neúspech v časti 19,15 %, celkový úspech odporcu vo veci je 61,70 %. Preto priznal trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu titulom trov právneho zastúpenia vo výške 90,46 eur a keďže odporca mal úspech len v časti 61,70 % priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 55,81 eur v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych, služieb s odkazom na ust. § 149 ods.1 O.s.p..

Proti uzneseniu voči výroku o trovách konania v právnom vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu uvedeného v § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p.. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahraďiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 54,88 eur v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci, ak priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu napriek tomu, že ide o neúčelne vynaložené trovy. Samotnou úlohou združenia na ochranu spotrebiteľa je práve ochrana spotrebiteľa a výkonom tejto ochrany združenie napĺňa svoje poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Uviedol ďalej, že vedľajší účastník vstúpil do konania automaticky a bez toho, aby vopred vedel o konkrétnych okolnostiach sporu, jeho vstup nebol prínosom, keď vo svojom vyjadrení podobne ako aj v mnohých iných obdobných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premĺčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukazoval na iné skutočnosti ako tie, na ktoré súd má povinnosť prihliadať sám z úradnej moci.

Z ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí (viď rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013). Uviedol, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p.. Poukazoval aj na prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že čo sa týka odvolacích námietok zameraných proti vedľajšiemu účastníkovi a proti priznaniu náhrady trov konania a ich výšky, podľa § 93 ods.4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Citoval čl. 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ, čl. 47 ods.2 Ústavy SR a taktiež rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09. Ďalej k vstupu vedľajšieho účastníka do konania citoval uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/132/2013 z 30.09.2013, 16Co/291/2013 z 03.07.2013 a k prípustnosti vedľajšieho účastníka, o ktorom súd rozhodne na návrh v zmysle § 93 ods.3 druhá veta O.s.p., Nález Ústavného súdu SR zo 14.02.2013 č.k. IV. ÚS 480/2012-72. K aplikácii postupu podľa § 101 ods.3 O.s.p. odkazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 05.02.2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal napadnutý výrok uznesenia bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal napadnutý výrok

uznesenia spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.06.2013 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu a zároveň predložilo plnú moc pre advokáta JUDr. Igora Šafranka. Požiadalo o doručenie žalobného návrhu s prílohami a následne bolo súdu doručené písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu zo dňa 11.09.2013, doručené 16.09.2013. V tomto vyjadrení vedľajší účastník poukazoval na neunesenie dôkazného bremena žalobcom v časti uplatnenej zmluvnej pokuty 331,94 a podľa jeho názoru nebolo možné ešte určiť, či právo žalobcovi na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo a ani to, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje povinnosti splnil. Poukazoval aj na neprijateľnosť zmluvných podmienok s odkazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, § 53 ods. 5 OZ. Vzhľadom na neprijateľnosť zmluvného dojednanja o zmluvnej pokute navrhoval, aby súd zamietol žalobný návrh a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania v sume 78,50 eur.

Podľa § 142 ods.2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ust. § 142 vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní úspech, má právo na náhradu trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Ods.2 hore citovaného zákonného ustanovenia upravuje pomer úspechu vo veci a pre pomerne rozdelenie trov vždy treba vychádzať z pomeru úspechu a neúspechu.

Odporca, na strane ktorého vystupoval vedľajší účastník, uplatňujúci si náhradu trov konania, mal vo veci pomerný úspech, nakoľko predmetom konania bolo zaplatenie sumy 410,57 eur a súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 78,63 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. V danom prípade mal preto odporca úspech v časti 80,85 % a neúspech v časti 19,15 % a teda celkový úspech odporcu vo veci je vo výške 61,70 %. Keďže vedľajší účastník si na strane odporcu uplatnil náhrady trov konania a nakoľko odporca mal úspech len v časti 61,70

% z trov právneho zastúpenia, na ktoré by mal nárok v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, súd prvého stupňa správne priznal trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a to za dva úkony právnej pomoci po 29,88 eur, 2-krát 7,81 eur režijný paušál, 20 % DPH v sume 15,80 eur, spolu vo výške 90,46 eur, 61,70 % tvorí suma 55,81 eur.

Odvolačný súd zároveň posudzoval, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom v posudzovanej veci a napokon aj priznané súdom prvého stupňa boli účelne vynaložené. Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať individuálne v každej veci podľa okolností, za ktorých vedľajší účastník do konania vstúpil, a či v konaní vykonal konkrétne úkony. Pritom vynaložené trovy tak účastníka aj vedľajšieho účastníka konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v tomto prípade, procesná ochrana proti takémuto nároku.

Odvolačný súd v danom prípade je toho názoru, že úkony právnej služby, predstavujúce trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli v priamej príčinnej súvislosti s procesným postojom odporcu k predmetu konania a prispeli k procesnému úspechu odporcu v konaní, aj keď v pomere 61,70 % v zmysle § 142 ods.2 O.s.p.. Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu poukazyval na skutočnosti, o ktoré sa opierať súd prvého stupňa pri odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý bol pri obrane odporcu aktívny boli vykonané efektívne a v príčinnej súvislosti so zamietnutím návrhu v prevyšujúcej časti, súdom prvého stupňa.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti odvolačný súd potvrdil napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom ako správny v zmysle ust. § 219 ods.1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. s použitím § 224 ods.1 O.s.p. a § 151 ods.1 veta prvá O.s.p..

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu patrí náhrada trov za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo 06.08.2014 vo výške polovice tarifnej odmeny (§ 13a ods.2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) - 12,45 eur, k úkonu patrí aj režijný paušál 8,04 eur (§ 16 ods.9 cit. vyhl.) a DPH vo výške 20 % 4,10 eur. Celkové trovy odvolacieho konania sú 24,59 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.